

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.198 van 12 mei 2015
in de zaak A. 213.730/IX-8487**

In zake: Aditya GOTHİ
woonplaats kiezend te 2100 Deurne
Silsburgstraat 100

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door
scholengroep 1 - Antigon
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 29 augustus 2014 van de algemeen directeur van scholengroep 1 van het Gemeenschapsonderwijs om de over Aditya Gothi delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

‡BCFPLDEDI-BCAFHGT‡

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is, voor het schooljaar 2013-2014, sinds 1 februari 2014 ingeschreven in het tweede leerjaar van de derde graad kantoor (BSO) in het Atheneum te Hoboken, onderwijsinstelling behorend tot scholengroep 1 (Antigon) van het Gemeenschapsonderwijs.

Op het einde van het schooljaar behaalt verzoeker zeven jaartekorten: Nederlands (42%), toegepaste economie (44%), dactylografie / toegepaste informatica (30%), kantoortechnieken (36%), lichamelijke opvoeding (0%), stage (41,5%) en geïntegreerde proef (30%).

De delibererende klassenraad beslist om aan verzoeker een oriënteringsattest C toe te kennen.

Omdat het overleg met de directeur niet resulteert in een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad, dient verzoeker op 1 juli 2014 een bezwaar in bij de beroepscommissie.

Op 29 augustus 2014 beslist de algemeen directeur overeenkomstig het advies van de beroepscommissie, om de over verzoeker delibererende klassenraad niet opnieuw samen te roepen. Hij motiveert zijn beslissing door het advies van de beroepscommissie bij te vallen, in het bijzonder waar deze vaststelt:

- “ - de leerling behaalde een heel aantal ernstige tekorten;
- de leerling was zeer vaak afwezig met B-codes;
- de stageverslagen tonen aan dat de leerling zich onvoldoende ingezet heeft en een onaangepaste attitude vertoonde;
- de argumenten die de leerling aanhaalt, geven ten gronde geen ander beeld. Het zijn louter ‘excuses’, waarbij de leerling de verantwoordelijkheid voortdurend bij anderen legt. Er werden geen nieuwe argumenten aangehaald.
- de argumentatie van de delibererende klassenraad te volgen.”

IV. Toepassing kortedebattenprocedure

A. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij betoogt in haar memorie van antwoord dat het beroep onontvankelijk is omdat het geen middelen bevat. Zij verwijt verzoeker na te laten “de rechtsregel of het rechtsbeginsel aan te duiden waarvan de schending wordt ingeroepen”.

Beoordeling

5. Het beroep is ingesteld door middel van een handgeschreven verzoekschrift van één bladzijde. Hoe bondig ook, blijkt er onmiskenbaar uit dat verzoeker kritiek levert op de motieven van de klassenraadbeslissing waarbij hem een C-attest is toegekend: hij betoogt dat met een aantal elementen geen rekening

‡BCFPLDEDI-BCAFHGT‡

is gehouden en hij gaat in op de cijfers die hem werden toegekend. Hoewel verzoeker inderdaad niet uitdrukkelijk een rechtsbeginsel of een rechtsregel bij naam geschonden noemt, is het voor de goede verstaander allerminst onmogelijk om in de uiteenzetting een schending van de motiveringsplicht te onderkennen. De exceptie kan niet slagen.

B. Onderzoek van de middelen

Aangevoerde grieven

6. Verzoeker zet in zijn verzoekschrift uiteen dat hij tijdens het schooljaar te kampen had met ernstige persoonlijke en familiale problemen, depressief was, alleen is gaan wonen en voor zichzelf moest zorgen. Het rapport ziet er, volgens verzoeker, goed uit, met uitzondering van de vakken waarvoor hij permanent geëvalueerd werd. Hij heeft sterke punten voor Engels, Frans, project algemene vakken, informatica. Verzoeker heeft zijn gedrag bijgestuurd. De klasraad heeft volgens verzoeker met dit alles geen rekening gehouden. Voor sommige vakken is het tekort miniem.

Verzoeker betwist vervolgens de cijfers van de volgende vakken:

- dactylografie: verzoeker had voor ‘dagelijks werk 4’ 50% gescoord, wat ten onrechte als een onvoldoende op het rapport werd aangeduid;
- lichamelijke opvoeding: verzoeker heeft op 15 februari 2014 een enkel gebroken en heeft een doktersattest dat hem ‘ongeschikt’ verklaart “om mee te doen sportactiviteit”; toch heeft hij een 0 als score toegekend gekregen;
- boekhouden: de punten (voor dagelijks werk) zijn vrij goed, maar op het examen was hij wegens ziekte gewettigd afwezig, waarvan hij ook een doktersattest heeft bijgebracht; verzoeker heeft evenwel geen kans gekregen om het examen alsnog af te leggen;

- stage: het is de hoofdmentor die verzoeker heeft geëvalueerd, terwijl die hem slechts 's morgens even zag en hij zijn opdrachten kreeg van de andere collega's, die hem wel als 'zeer goed' beoordeelden;
- bedrijfseconomie: hiervoor moest een groepswork worden gemaakt, maar verzoeker heeft alleen gewerkt; er werd geen uitleg gegeven over de taken, er was geen begeleiding in de klas; voor het examen moest verzoeker een presentatie brengen over het starten van een onderneming; hij heeft daaraan dag en nacht gewerkt en toch voldoet dit niet aan de eisen;
- meer in het algemeen: zijn afwezigheden zijn steeds gewettigd geweest, hetzij met een doktersattest, hetzij met een attest van de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap; desalniettemin heeft verzoeker nullen gekregen voor testen; de leerkrachten gaven geen inhaaltaken en evenmin uitleg.

Beoordeling

7. De motivering van het al dan niet slagen van een leerling ligt in de eerste plaats besloten in de behaalde punten. Die punten moeten namelijk worden geacht een representatief beeld te geven van de kennis, de vaardigheden en, voor zover opgenomen in het leerplan, de attitudes van de leerling. Aangenomen wordt bijgevolg dat een jaarcijfer in beginsel een geldige en betrouwbare weergave is van het relatieve belang dat moet worden gegeven aan procesevaluatie en aan verwerking van grotere gehelen – zowel tijdens het dagelijks werk, tijdens een eventuele permanente evaluatie en tijdens de examenperiodes – en aan de verschillende onderdelen van de leerstof die voor het betrokken vak in de loop van het jaar aan bod zijn gekomen en dat het om die reden ook betekenisvol is om later studiesucces te voorspellen.

Daaruit volgt, in principe, dat de leerling die niet een voldoende jaarresultaat behaalt, voor dat vak de leerplandoelstellingen ook niet “in voldoende mate” heeft bereikt. Een verwijzing naar een bij veronderstelling ordentelijk vastgelegd jaartekort volstaat dan ook in de regel als motivering voor die vaststelling.

8. Zoals de Raad van State al in tal van arresten heeft overwogen is het, in beginsel, één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die hem op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zelfs indien een leerling de school terecht zou verwijten niet in de passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorzien of ze niet te hebben toegepast, dan kan dat hoogstens betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van die leerling, maar kan zulks dit eindresultaat niet meer zo beïnvloeden dat het gunstiger wordt, laat staan dat een oriënteringsattest A of een diploma of getuigschrift moet worden toegekend.

9. In het auditoraatsverslag worden over de door verzoeker geformuleerde kritiek de volgende vaststellingen gemaakt, die de Raad na een eigen onderzoek bijvalt:

- Wat ‘dactylografie’ betreft, voert verzoeker alleen aan dat een cijfer van 50% voor ‘dagelijks werk 4’ ten onrechte als ‘onvoldoende’ stond ingekleurd op het rapport. Hij betwist evenwel niet dat hij voor dat vak terecht met een jaarresultaat van 30% werd bedacht.
- Voor ‘lichamelijke opvoeding’ heeft verzoeker een nulscore gekregen op grond van een motief – “Laattijdig (2/06/2014) attest afgegeven voor periode 15/02/2014 tot en met 2/06/2014. Was niet aanwezig in de les en heeft geen vervangtaken komen halen” – dat door verzoeker nooit is tegengesproken, niet voor de beroepscommissie en thans ook niet voor de Raad van State.
- Eventuele kritiek van verzoeker met betrekking tot het vak ‘boekhouden’ is niet dienstig aangezien hem geen jaartekort voor ‘boekhouden’ wordt aangerekend, zodat het C-attest daarop ook niet gesteund kan zijn.
- Voor het vak ‘bedrijfseconomie’ verwijt verzoeker de verwerende partij enkel een gebrek aan begeleiding, verwijt dat om de *sub* 8 gegeven redenen in rechte niet dienend is.

- Verzoeker betoogt nog, in het algemeen, dat hij afwezigheden heeft gewettigd middels attesten en toch “nullen” heeft gekregen. Waar die “nullen” gevonden moeten worden, daarover laat verzoeker de Raad van State in het ongewisse.
- Verzoeker laat dan weer – opvallend – onbesproken de ruime onvoldoende (30%) voor de geïntegreerde proef.
- Verzoeker betwist voor de Raad van State niet op ontvankelijke wijze de beoordeling van zijn stage (41,5%), aangezien hij in de administratieve beroepsprocedure heeft nagelaten daarover bezwaren aan de beroepscommissie voor te leggen.
- Het jaartekort voor ‘kantoortechnieken’ (36%) laat verzoeker eveneens volstrekt onbesproken, net als de onvoldoende voor Nederlands (42%).

10. Alles samengenomen, slaagt verzoeker er niet in de deugdelijkheid van de vastgestelde jaartekorten aan het wankelen te brengen. De verwerende partij vermocht dan ook, met de woorden van de beroepscommissie, “een heel aantal ernstige tekorten” vast te stellen. Verzoeker betwist niet dat dit aantal en die omvang van de tekorten de grondslag kunnen vormen voor een C-attest, noch maakt hij inzichtelijk dat de resultaten die hij voor de andere vakken heeft behaald opwegen tegen de voormelde tekorten.

11. Geen van de door verzoeker aangevoerde elementen kan tot de gevraagde nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden. Terecht heeft het auditoraat gemeend dat het geschil slechts korte debatten vereist.

V. Rechtsplegingsvergoeding

12. De verwerende partij verzoekt om een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro. Gelet op het bepaalde in artikel 30/1, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is er evenwel aanleiding om de rechtsplegingsvergoeding te beperken tot het minimumbedrag, zijnde 140 euro.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 mei 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren